U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci navrhovatele: **J. L.,** zastoupen Mgr. Petrem Švadlenou, advokátem, se sídlem Velké náměstí 19, Hradec Králové, proti odpůrkyni: **Rada Obce Pasohlávky**, se sídlem Pasohlávky 1, právně zastoupena Mgr. Žanetou Vítů, advokátkou, se sídlem nám. T. G. Masaryka 46/1, Břeclav, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, v řízení o kasační stížnosti odpůrkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2016, č. j. 66 A 1/2012 - 119,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností odpůrkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadá usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 31. 5. 2016, č. j. 66 A 1/2012 - 119, (dále jen „napadené usnesení“). Napadeným usnesením krajský soud výrokem č. I rozhodl, že „*Opatření obecné povahy – Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydané Radou obce Pasohlávky č. 364/2012 ze dne 6. 4. 2012 se dnem 2. 7. 2015 odmítá.*“ Výrokem č. II rozhodl, že „*Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.*“

V odůvodnění **napadeného usnesení** krajský soud konstatoval, že návrhem ze dne 10. 4. 2012 se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy – územního opatření o stavební uzávěře Pasohlávky, vydaného 6. 4. 2012 Radou obce Pasohlávky pod č. j. 364/2012. Podle územního opatření o stavební uzávěře Pasohlávky, článku IV., byla doba trvání stavební uzávěry stanovena do doby nabytí účinnosti Územního plánu Pasohlávky. Zástupkyně odpůrkyně dne 30. 5. 2016 sdělila soudu, že zastupitelstvo obce Pasohlávky vydalo dne 10. 6. 2015 Územní plán Pasohlávky, který nabyl účinnosti dne 2. 7. 2015, čímž pozbylo účinnosti opatření obecné povahy, jehož zrušení se navrhovatel v tomto řízení domáhá. Ze shora uvedeného vyplývá, že ode dne 2. 7. 2015 neexistuje předmět řízení. Uvedená nesporná skutečnost je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, proto soud podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) odmítl návrh na zrušení opatření obecné povahy –

Územního opatření o stavební uzávěře Pasohlávky, vydaného Radou obce Pasohlávky pod č. 364/2012 ze dne 6. 4. 2012. Při posuzování skutkového stavu, který v řízení vyšel najevo a je nesporný, soud vycházel z právního názoru vysloveného Nejvyšší správním soudem v jeho usnesení ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8 Ao 6/2010 - 98.

Ve vztahu k napadenému usnesení podala stěžovatelka dne 4. 5. 2017 společné podání, které obsahovalo jednak **návrh na opravu chyby v psaní**, a současně dále i **kasační stížnost proti napadenému usnesení.** Toto společné podání stěžovatelka zaslala ke **krajskému soudu**.

V **návrhu na opravu chyby v psaní** stěžovatelka označila výrok I. napadeného usnesení za zmatečný, když z celého odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že krajský soud chtěl odmítnout návrh na zrušení opatření obecné povahy. Výrok však zní, že se odmítá opatření obecné povahy a nikoliv návrh na jeho zrušení. Rozhodnutí tak obsahuje zřejmou nesprávnost a rozpor mezi I. výrokem a jeho zdůvodněním. Stěžovatelka proto uvedla, že s ohledem na uvedenou skutečnost adresuje krajskému soudu návrh na opravu zjevné chyby v psaní dle § 54 odst. 4 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s., tak, že bude vydáno opravné usnesení se správným výrokem I., tj. aby tento výrok zněl „*Návrh na zrušení Opatření obecné povahy – Územní opatření o stavební uzávěře Pasohlávky vydané Radou obce Pasohlávky č. 364/2012 ze dne 6. 4. 2012 se dnem 2. 7. 2015 odmítá.*“

Stěžovatelka v předmětném podání dále uvedla, že z opatrnosti, neboť nemůže s jistotou předjímat, zda jejímu návrhu na opravu bude vyhověno a výše specifikovaná vada bude posouzena jako chyba v psaní, podává **kasační stížnost** do výroku I. napadeného usnesení. Důvody podání kasační stížnosti jsou shodné se skutečnostmi, které jsou uváděny ve vztahu k návrhu na opravu chyby v psaní. Pokud by napadené usnesení nebylo opraveno, pak má stěžovatelka za to, že se krajský soud v řízení neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu a je důvodné napadené usnesení zrušit a vrátit k dalšímu projednání.

Stěžovatelka má za to, že napadený výrok je zmatečný, když je v zjevném rozporu s odůvodněním, neboť z odůvodnění vyplývá, že úmyslem krajského soudu bylo odmítnout návrh na zrušení opatření obecné povahy. Výrok je sám o sobě nesprávný a zmatečný, neboť pokud by mělo být opatření obecné povahy zrušeno, pak by toto mělo být v předmětném výroku uvedeno, což ale není, neboť tam je uvedeno jeho „odmítnutí“ a to ode dne, kdy zanikla jeho účinnost, tedy kdy už bez ohledu na rozhodnutí soudu nezpůsobovalo žádné právní účinky. Pokud by mělo být opatření obecné povahy „rušeno“, pak k tomuto rozhodnutí neobsahuje žádné zdůvodnění, a bylo nad to v souladu s právně závazným názorem Nejvyššího správního soudu, který v dané věci již vyslovil. Napadený výrok je tak nezákonný, neboť je zjevně formálně nesprávný, nesrozumitelný a nepřezkoumatelný, a také vychází z nesprávného posouzení právní otázky. Ač má stěžovatelka za to, že bylo na místě podaný návrh odmítnout, nemělo to být učiněno tak, jak to učinil krajský soud, proto stěžovatelka namítá i stížnostní důvod dle § 103 písm. e) s. ř. s. Stěžovatelka tedy navrhuje, aby Nejvyšší správní soud zrušil výrok I. napadeného usnesení a návrh na zrušení opatření obecné povahy odmítl.

Krajský soud předmětné podání stěžovatelky ze dne 4.5.2017 **postoupi**l dne 5.5.2017 (došlo dne 11.5.2017) společně se svým soudním spisem sp.zn. 66 A 1/2012 Nejvyššímu správnímu soudu k vyřízení jako **kasační stížnost**.

Nejvyšší správní soud po poučení účastníků řízení vyzval navrhovatele k vyjádření se k podané kasační stížnosti. Navrhovatel ve vyjádření uvedl, že napadené usnesení je procesním rozhodnutím, kterým byl z důvodu odpadnutí předmětu řízení odmítnut návrh navrhovatele. Uvedené je zřejmé z formy a i z odůvodnění. Proti usnesení, kterým je návrh odmítnut lze podat kasační stížnost dle § 103 odst. 1 písm. e) pouze z důvodu nezákonnosti. Stěžovatelkou v kasační stížnosti tvrzené námitky pod tento speciální důvod nespadají. O důvody, které stěžovatelka tvrdí, kasační stížnost proti rozhodnutí o odmítnutí návrhu opírat vůbec nelze. Zákon pro případ, jehož chce stěžovatelka dosáhnout, předpokládá jiné instituty nápravy. Kasační stížností může brojit až proti rozhodnutí, kterým bude návrh na opravu výroku zamítnut.

Nejvyšší správní soud se musel nejprve vypořádat s otázkou přípustnosti kasační stížnosti.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

Z kasační stížnosti je zřejmé, že stěžovatelka chce jejím podáním dosáhnout opravy výroku krajského soudu. Stěžovatelka sama uvádí, že z celého odůvodnění napadeného usnesení vyplývá, že krajský soud chtěl odmítnout návrh na zrušení opatření obecné povahy.

Podle § 55 odst. 5 s. ř. s. *o usnesení platí přiměřeně ustanovení o rozsudku*. Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*

Ústavní soud se k tomu v nálezu ze dne 22. 4. 2014, sp. zn. II. ÚS 2678/13, (dostupný na www.usoud.cz), uvedl, že *„(p)ostup podle citovaného ustanovení soudního řádu správního slouží výhradně k opravě zjevných chyb majících spíše "technický charakter" (různých překlepů, zkomolenin, přepisů, chyb v počítání, nečitelnosti textu apod.). I když je "zjevná nesprávnost" relativně neurčitým ustanovením, jehož naplnění je třeba vždy dovozovat z kontextu skutkových a právních okolností (vztahujících se k opravovanému rozsudku a celé věci), je třeba otázku "zjevnosti" nesprávnosti hodnotit vždy z pohledu účastníka soudního řízení, jemuž je rozhodnutí adresováno, nikoliv soudu [srov. nález sp. zn. II. ÚS 1456/11 ze dne 10. 4. 2012 (N 75/65 SbNU 51)].*“ Z judikatury Nejvyššího správního soudu lze zmínit rozsudek ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400, (všechna zde citovaná judikatura dostupná na www.nssoud.cz) v němž soud konstatoval, že *„(z)a zjevnou nesprávnost tak může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí.*“ V rozsudku ze dne 21. 2.

2007, č. j. 4 Ans 3/2006-123, zdejší soud k dotčenému ustanovení uvedl, že oprava výroku rozhodnutí nemůže spočívat v jeho nahrazení výrokem odlišného (významem zcela opačného) znění.

Nejvyšší správní soud k tomu konstatuje, že z porovnání výroku a odůvodnění napadeného usnesení je zřejmé, že krajský soud pouze opomněl do výroku vložit slova „*návrh na zrušení*“. Otázku zjevnosti nesprávnosti v psaní je třeba hodnotit pohledem účastníků, přičemž v nyní posuzovaném případě je jak stěžovatelce, tak navrhovateli zřejmé, co chtěl krajský soud výrokem říci. Z odůvodnění napadeného usnesení ani z výroku nelze dovozovat, že by bylo úmyslem krajského soudu zrušit opatření obecné povahy, které pozbylo účinnosti, neboť krajský soud rozhodoval usnesením právě z důvodu, že odpadl předmět řízení. Pro případ opravy zjevné nesprávnosti v psaní slouží právě institut opravy dle § 54 odst. 4 s. ř. s.

Stěžovatelka sice vyjmenovává kasační důvody ve smyslu § 103 s. ř. s., obsah jejích námitek však nelze podřadit pod kasační důvody podle tohoto ustanovení. Tvrzené důvody kasační stížnosti soud posuzuje podle jejich obsahu a nikoliv podle formálního označení. Tyto důvody musí být svým obsahem podřaditelné pod některý z důvodů, které soudní řád správní v ustanovení § 103 odst. 1 jako důvody kasační stížnosti vymezuje. Pokud takové obsahové podřazení není možné, jedná se o důvody jiné, v § 103 odst. 1 s. ř. s. neuvedené (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 As 7/2004-47). Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Kasační stížnost, jejíž důvody nesměřují vůči výroku napadeného soudního rozhodnutí, resp. nesměřují proti důvodům, na nichž je toto rozhodnutí postaveno, je nepřípustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto takovou kasační stížnost odmítne podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. pro nepřípustnost (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009 - 77).

Z podstaty kasační stížnosti vyplývá, že stěžovatelka nerozporuje samotný závěr o odmítnutí návrhu na zrušení opatření obecné povahy (který je zřejmý z odůvodnění) a požaduje pouze opravu zjevné nesprávnosti v psaní u znění výroku č. I. Domáhá se tak opravy chyby v psaní, k čemu však slouží jiný institut, a k němuž je příslušný **krajský soud**.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost posoudil jako nepřípustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. a podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 31. května 2017

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu